

UOHSX006C9VI

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R352/2013/VZ-24096/2014/322/DRu

Brno 14. listopadu 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 25. 10. 2013, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 29. 10. 2013, jenž podal navrhovatel –

- **BusLine a.s.**, IČO 28360010, se sídlem Na Rovinkách 211, 513 21 Semily, jenž je ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 17. 7. 2013 Mgr. Jiřím Hoňkem, advokátem ev. č. ČAK 04726, se sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S443/2013/VZ-16793/2013/521/VSt ze dne 10. 10. 2013, vydanému ve správním řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Dlouhodobé zajištění dopravní obslužnosti Ústeckého kraje veřejnými službami v přepravě cestujících veřejnou linkovou dopravou v oblasti Dolní Poohří**“, zadávané v otevřeném zadávacím řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 7. 2. 2013 pod ev. č. 241555, ve znění oprav uveřejněných dne 9. 4. 2013 a uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 12. 2. 2013 pod ev. č. 2013/S 030-047246, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 11. 4. 2013, a jehož dalšími účastníky jsou zadavatel –

- **Ústecký kraj**, IČO 70892156, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, jenž je ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 26. 7. 2013 JUDr. Karlem Muzikářem, LL.M. (C.J.), advokátem ev. č. ČAK 8185, se sídlem Křižovnické nám. 193/2, 110 00 Praha 1, a vybraný uchazeč –
- **ČSAD Slaný a.s.**, IČO 60193425, se sídlem Lacinova 1366, 274 80 Slaný, jenž je ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 31. 7. 2013 JUDr. Michalem Lorencem, advokátem ev. č. ČAK 12874, se sídlem Srázná 5113/1, 586 01 Jihlava

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S443/2013/VZ-16793/2013/521/VSt ze dne 10. 10. 2013

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) ¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 18. 7. 2013 návrh navrhovatele – BusLine a.s., IČO 28360010, se sídlem Na Rovinkách 211, 513 21 Semily, jenž je ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 17. 7. 2013 Mgr. Jiřím Hoňkem, advokátem ev. č. ČAK 04726, se sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1 (dále jen „**navrhovatel**“) na přezkoumání úkonů učiněných zadavatelem – Ústeckým krajem, IČO 70892156, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, jenž je ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 26. 7. 2013 JUDr. Karlem Muzikářem, LL.M. (C.J.), advokátem ev. č. ČAK 8185, se sídlem Křižovnické nám. 193/2, 110 00 Praha 1 (dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky s názvem „Dlouhodobé zajištění dopravní obslužnosti Ústeckého kraje veřejnými službami v přepravě cestujících veřejnou linkovou dopravou v oblasti Dolní Poohří“ zadávané v otevřeném zadávacím řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 7. 2. 2013 pod ev. č. 241555, ve znění oprav uveřejněných dne 9. 4. 2013 a uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 12. 2. 2013 pod ev. č. 2013/S 030-047246, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 11. 4. 2013 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Doručením návrhu navrhovatele dne 18. 7. 2013 bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele. Návrhem se navrhovatel domáhal nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona v podobě zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 11. 6. 2013 a rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele ze dne 8. 7. 2013.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

3. Navrhovatel ve svém návrhu mimo jiné uvádí, že zadavatel postupoval v rozporu s § 77 odst. 1 zákona, neboť se nezabýval otázkou mimořádně nízkých nabídkových cen a nevyzval uchazeče k jejich vysvětlení.
4. Součástí návrhu byl i návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření – zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení.
5. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S443/2013/VZ-15083/2013/521/VSt ze dne 9. 8. 2013 Úřad zamítl návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření, kterým by měl být zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení veřejné zakázky (dále jen „**rozhodnutí o předběžném opatření**“). Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel dopisem ze dne 14. 8. 2013 rozklad, který byl doručen Úřadu téhož dne, a Úřad je zaevidoval pod sp. zn. ÚOHS-R234/2013/VZ.
6. Dne 2. 9. 2013 bylo Úřadu doručeno sdělení zadavatele ze dne 30. 8. 2013, ve kterém zadavatel prokázal, že v zadávacím řízení veřejné zakázky byla uzavřena smlouva o veřejných službách v přepravě cestujících veřejnou linkovou dopravou k zajištění dopravní obslužnosti Ústeckého kraje v oblasti Dolní Poohří (dále jen „**smlouva**“). Ze smlouvy pak vyplývá, že smlouva na plnění předmětu veřejné zakázky byla uzavřena dne 29. 8. 2013.

II. Napadené usnesení

7. Úřad dne 10. 10. 2013 vydal usnesení č. j. ÚOHS-S443/2013/VZ-16793/2013/521/VSt (dále jen „**napadené usnesení**“).
8. Výrokem I. napadeného usnesení Úřad rozhodl, že se správní řízení dle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zastavuje, neboť se návrh navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele stal zjevně bezpředmětným.
9. Výrokem II. rozhodl, že se řízení o rozkladu č. j. ÚOHS-R234/2013/VZ ze dne 14. 8. 2013 proti rozhodnutí o předběžném opatření podle § 88 odst. 2 správního řádu, v návaznosti na § 66 odst. 1 písm. g) téhož zákona zastavuje, neboť se návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření stal zjevně bezpředmětným.
10. Výroky napadeného usnesení Úřad odůvodnil tím, že s ohledem na skutečnost, že zadavatel již uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky, stal se návrh navrhovatele, zjevně bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť již není zadávacího řízení, jež by Úřad podle § 118 odst. 1 zákona mohl svým rozhodnutím zrušit, nebo v rámci jeho průběhu zrušit jednotlivý úkon zadavatele, jak navrhoval navrhovatel.

III. Námitky rozkladu

11. Dne 29. 10. 2013 byl Úřadu doručen rozklad navrhovatele ze dne 25. 10. 2013. Navrhovatel v rozkladu namítá, že napadené usnesení o zastavení řízení je nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje odůvodnění, které by vyhovělo požadavkům § 68 odst. 3 správního řádu. Odůvodnění spočívající v konstatování, že uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky má za následek zjevnou bezpředmětnost návrhu na zrušení úkonů zadavatele spočívajících v rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a v rozhodnutí o námitkách navrhovatele, dle navrhovatele nepředstavuje popis úvah, kterými se Úřad řídil při hodnocení podkladů

pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů, ani informace o tom, jak se Úřad vypořádal s návrhem.

12. Navrhovatel namítá, že bezpředmětnost návrhu byla zaviněna postupem Úřadu, který zamítl návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření, a to dle navrhovatele v rozporu s principem ochrany hospodářské soutěže a primárním účelem Úřadu, kterým je zajistit efektivní ochranu hospodářské soutěže.
13. Dle názoru navrhovatele vytvořil sám Úřad nevydáním předběžného opatření podmínky pro to, aby se návrh na zahájení řízení stal bezpředmětným, a zároveň umožnil zadavateli uzavřít smlouvu s tím, že důvodný návrh na uložení zákazu jejího plnění nebylo možné podat s ohledem na přísné podmínky § 118 odst. 2 písm. b) zákona.
14. Navrhovatel namítá, že rozhodnutím o zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu nemůže Úřad nahrazovat či předjímat rozhodnutí o návrhu ve věci samé a vyhýbat se tak přezkumu zákonnosti postupu zadavatele.
15. Navrhovatel dále sám uvádí, že si je plně vědom, že v souladu s § 118 odst. 1 zákona má uzavření smlouvy negativní vliv na pravomoc Úřadu zrušit zadávací řízení nebo jen jednotlivý úkon zadavatele. Dle názoru navrhovatele však uzavření smlouvy neodstraňuje či nezhojuje nezákonnost postupu zadavatele. Dle mínění navrhovatele nemá uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky za následek, že zadavatel dodržel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo že tento postup podstatně neovlivnil ani nemohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, tedy že se zadavatel nemohl dopustit správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
16. Navrhovatel s odkazem na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 29. června 2000, sp. zn. 2 A 5/2000, a rozhodnutí Úřadu ze dne 12. 12. 2009, sp. zn. ÚOHS-S171/2009/VZ namítá, že v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele není Úřad striktně vázán obsahem návrhu a je povinen přezkoumat postup zadavatele v plném rozsahu. Navrhovatel v této souvislosti odkazuje také na ustanovení § 113 zákona a uvádí, že řízení o přezkum úkonů zadavatele může být zahájeno také z moci úřední a že jen na základě přezkumu na návrh nemůže být dozor nad postupem zadavatelů nikdy efektivní.
17. Dále navrhovatel namítá, že návrh nemůže být zjevně bezpředmětným, jelikož má význam jako podklad pro rozhodnutí Úřadu o správním deliktu zadavatele a Úřad by se měl na podkladě návrhu zabývat věcně otázkou, zda zadavatel dodržel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky a zda nebyl spáchán správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
18. Závěrem navrhovatel namítá, že zastavení řízení je nezákonné, neboť bylo dle názoru navrhovatele vydáno v rozporu s § 88 odst. 2 správního řádu a rozhodnutí o rozkladu může mít význam pro náhradu škody, neboť zrušení nezákonného rozhodnutí o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření je zákonným předpokladem dle § 8 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů.

Závěr rozkladu

19. S ohledem na výše uvedené navrhopitel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

IV. Řízení o rozkladu

20. Úřad neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí.

Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které předcházelo vydání usnesení, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
22. Úřad tím, že napadeným usnesením správní řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť se návrh navrhovatele stal zjevně bezpředmětným, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy.

V. K námitkám rozkladu

23. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrh, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
24. Podle § 152 odst. 4 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
25. Dne 29. 8. 2013 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem v zadávacím řízení veřejné zakázky smlouvu. Uzavřením smlouvy na plnění veřejné zakázky nově nastal stav, kdy zanikla možnost uložení nápravného opatření Úřadem. Návrh se stal v průběhu vedení tohoto správního řízení zjevně bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť již není zadávacího řízení, jež by Úřad podle § 118 odst. 1 zákona mohl svým rozhodnutím zrušit, nebo v rámci jeho průběhu zrušit jednotlivý úkon zadavatele. Současně se bezpředmětným stal i návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření – zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení veřejné zakázky, jelikož již není třeba zajistit účel tohoto správního řízení zatímni úpravou poměrů účastníků tohoto správního řízení.
26. V rozkladu navrhopitel namítá, že napadené rozhodnutí postrádá patřičné odůvodnění. Úřad odůvodnil zastavení správního řízení zjevnou bezpředmětností návrhu navrhovatele způsobenou uzavřením smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky mezi zadavatelem a vybraným uchazečem. Dle názoru navrhovatele však měl Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí blíže popsat úvahy, kterými se Úřad řídil při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů. Usnesení o zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je rozhodnutím procesním. Důvody, pro které je možné zastavit řízení, jsou v něm uvedeny jasným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti bez dalšího zastaví,

jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Úřad postupoval zcela správně, když nepřezkoumával skutkové okolnosti předmětného správního řízení a nevyjádřil se ke skutečnostem uváděným navrhovatelem v návrhu ani k postupu zadavatele v zadávacím řízení a posuzoval řešený případ pouze z pohledu procesněprávních ustanovení zákona, resp. správního řádu.

27. Nemohu souhlasit s tvrzením, že by z napadeného usnesení nevyplývaly důvody, které vedly Úřad k zastavení předmětného správního řízení. Úřad v odůvodnění napadeného usnesení uvedl dostatečně konkrétní důvod pro zastavení správního řízení a tedy, že bezpředmětnost návrhu byla způsobena uzavřením smlouvy mezi zadavatelem a vybraným uchazečem. Úřad může v případě, že získal pochybnosti o správnosti postupu zadavatele ve veřejné zakázce zahájit nové správní řízení ex offo, ve kterém postup zadavatele posoudí a rozhodne meritorně. V daném případě však meritorní posouzení není podstatné pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g). Odůvodnění napadeného usnesení je dostatečné, přezkoumatelné a v souladu s právními předpisy.
28. Neobstojí ani argument navrhovatele, že nejsou dány zákonné podmínky pro zastavení správního řízení pro bezpředmětnost návrhu podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 19. 3. 2012, č. j. 8 As 103/2011-92, *„důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam.“* Dle dalšího rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 79/2012-37 je bezpředmětnost žádosti nutno vnímat jako *„stav, kdy jakýmkoliv rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele.“* V době podání návrhu k Úřadu bylo cílem navrhovatele to, aby Úřad rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky na veřejnou zakázku a rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele zrušil a navrhovatel se mohl dále o veřejnou zakázku ucházet. V mezidobí však již byla na tuto veřejnou zakázku uzavřena smlouva, čímž byl postup v zadávacím řízení dovršen. I v případě, že by Úřad shledal v úkonech zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky porušení zákona, nemohl by, právě z důvodu uzavření smlouvy, uložit nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele. Prvotního cíle, kterého navrhovatel podáním návrhu k Úřadu chtěl dosáhnout, tj. možnosti získání veřejné zakázky, tedy již nelze dosáhnout ani v případě, že by Úřad návrhu navrhovatele plně vyhověl.
29. Nelze souhlasit s tvrzením navrhovatele, že Úřad nepostupoval tak, aby zajistil možnost případného uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 zákona až do meritorního projednání věci, a že takový postup byl v předmětné věci v rozporu se zákonem či správním řádem. Pokud Úřad v prvostupňovém rozhodnutí rozhodl o zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření, konstatuji, že na vydání předběžného opatření není právní nárok s ohledem na skutečnost, že náleží do mezí správního uvážení Úřadu. Úřad je ve svém rozhodování striktně vázán zákonem, avšak z dikce ustanovení § 117 odst. 1 zákona vyplývá, že „může“ před vydáním rozhodnutí ve správním řízení nařídit předběžné opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení. Z jazykového výkladu ustanovení § 117 odst. 1 zákona tak vyplývá, že Úřad má právo, nikoli povinnost předběžné opatření vydat a záleží pouze na tom, zda po předběžném posouzení předmětné věci dospěje v rámci

svého správního uvážení k závěru, zda důvody uvedené v návrhu na nařízení předběžného opatření svědčí či nesyvědí o nutnosti jeho nařízení.

30. Navrhovatel dále v rozkladu tvrdí, že postup Úřadu byl vadný, neboť Úřad měl rozhodnout o tom, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 zákona. K tomuto uvádím, že z § 113 odst. 1 zákona je zřejmé, že na písemný návrh stěžovatele lze zahájit a vést pouze řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Řízení o uložení sankce je odlišným typem správního řízení, které je podle § 121 odst. 4 zákona oprávněn zahájit a vést pouze Úřad, a to z moci úřední. Návrhem se lze totiž domáhat pouze uložení nápravného opatření, neboť návrh musí být podán podle § 110 odst. 3 zákona ve spojení s ustanovením § 111 odst. 5 zákona a ustanovením § 113 odst. 2 a 3 zákona do doby uzavření smlouvy. Z uvedeného tedy vyplývá, že rozhodnout o tom, zda se zadavatel dopustil správního deliktu, může Úřad pouze ve správním řízení zahájeném z moci úřední, a nikoliv v řízení zahájeném na návrh navrhovatele. Zahájení správního řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle zákona je výsledkem správního uvážení Úřadu. Úřad při zahájení správního řízení z moci úřední ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle zákona není obsahem a rozsahem návrhu navrhovatele vázán, jelikož jde o odlišné správní řízení ovládané jinými zásadami a s jiným účelem, resp. smyslem.
31. V souvislosti s výše uvedeným pak poukazuji na názor vyslovený Ústavním soudem v usnesení ze dne 8. 10. 2002 (sp. zn. II. ÚS 586/02), kde uvedl, že: *„lze souhlasit s názorem, že nemůže záležet na libovůli správního orgánu, zda řízení, které lze zahájit z vlastního podnětu, zahájí či nikoliv, neboť jeho činnost je ovládána mimo jiné principem oficiality, podle kterého správní orgán má právo a povinnost zahájit řízení, jakmile nastane skutečnost předvídaná zákonem, bez ohledu na to, jak ji zjistí.“* Z uvedeného lze tedy dovodit, že pokud se Úřad dozví o možném porušení zákona, a to bez ohledu na zdroj těchto informací, je nejen jeho právem, ale i povinností se takovouto skutečností zabývat a v případě, že nabyde důvodného podezření, že k porušení zákona skutečně došlo, zahájit správní řízení. Je ovšem povinen vyhovět požadavkům judikatury, vyjádřeným např. v rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 2. 2002 č. j. 2 A 9/2001 – 62, podle kterého: *„Úřad nemůže zahájit správní řízení z vlastního podnětu, nebylo – li ukončeno jiné, dříve zahájené správní řízení na základě návrhu uchazeče, jež se týkalo téže věci a identických účastníků řízení.“*
32. K výše uvedeným úvahám a teoretickým závěrům pouze podotýkám, že tyto byly učiněny, aniž by byl předjímán další postup orgánu dohledu. Upozorňuji přitom na další z pasáží již citovaného usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 586/02 ze dne 8. 10. 2002, ve které je vysloven názor, že: *„...Na druhé straně však neexistuje dle názoru Ústavního soudu žádné ústavně zaručené subjektivní právo fyzické nebo právnické osoby na to, aby vůči jinému subjektu bylo zahájeno správní řízení, v jehož rámci by byl tento subjekt za porušení právních předpisů stíhán“.* Ve svém dřívějším rozhodnutí č.j. ÚOHS-R181/2008/02-1905/2009/310/ZČt ze dne 19. 2. 2009 pak Úřad k této otázce uvedl, že: *„Zahájení správního řízení z moci úřední je věcí správního uvážení Úřadu a není na něj právní nárok.“*
33. Navrhovatel namítá, že po vydání napadeného usnesení a po podání rozkladu proti tomuto usnesení nejsou splněny podmínky pro aplikaci § 88 odst. 2 správního řádu. Dle navrhovatele rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody ve smyslu § 88 odst. 2 správního řádu, neboť zrušení nezákonného rozhodnutí o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření je zákonným předpokladem dle § 8 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.,

o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 82/1998 Sb**“).

34. K výše uvedenému konstatuji, že jsem se s námitkou navrhovatele neztotožnil, jelikož s ohledem na okolnosti případu nemůže obstát. Dle § 88 odst. 2 správního řádu platí, že pokud před předáním spisu odvolacímu správnímu orgánu nastal některý z důvodů zastavení řízení uvedený v § 66 odst. 1 písm. a), e), f) nebo g) správního řádu nebo v § 66 odst. 2 správního řádu, správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, řízení zastaví, ledaže by rozhodnutí o odvolání mohlo mít význam pro náhradu škody. Plně souhlasím s postupem Úřadu a tedy i s odůvodněním napadeného usnesení, kterým bylo zastaveno řízení o rozkladu s odkazem na § 88 odst. 2 správního řádu. Jak bylo uvedeno výše, napadené usnesení nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy a nejsou tak splněny podmínky pro aplikaci § 8 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. Nadto uvádím, že nic nenasvědčuje tomu, že by rozhodnutí o rozkladu mělo nebo mohlo mít význam pro náhradu škody.

VI. Závěr

35. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
36. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného usnesení, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Jiří Honěk, advokát, Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1
2. JUDr. Karel Muzikář, LL.M. (C.J.), WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o., advokátní kancelář, Křižovnické nám. 193/2, 110 00 Praha 1
3. JUDr. Michal Lorenc, advokát, Srázná 5113/1, 586 01 Jihlava

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy